

בש"פ 1697/17 - מדינת ישראל נגד רונאל פישר

בבית המשפט העליון

בש"פ 1697/17

כבוד השופטת ע' ברון
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

רונאל פישר

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי
סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-
מעצרים), התשנ"ו-1996

כ"ז בשבט התשע"ז (23.02.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד מיכל רגב
עו"ד עמית בר; עו"ד ליז' שובל-בר

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה עשר חודשים, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). ההארכה המבוקשת היא למשך 90 ימים החל מיום 12.2.2017, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 28759-05-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

כתב האישום והליך המעצר

2. נגד המשיב ו-6 אחרים הוגש ביום 14.5.2015 כתב אישום חמור, המחזק לעללה מ-40 עמודים ומכלול פרשה שזכה להד תקשורת נרחב. על פי עובדות כתב האישום (שתוקן לאחר הגשתו שלוש פעמים), המשיב - שעמד בראש

עמוד 1

משרד עורכי דין והיה בעל מעמד גם בעולם התקורת והציבור – חבר לקציןCHKIOT בכיר ביחס הארץ למאבק בפשעה כלכלית, ערן מלכה (להלן: מלכה); השנים סחרו במידע מודיעיני סודי מטעןCHKIOT סמיות, תוך שיבוש הליים בתיקים רגילים. בין היתר, מלכה העביר למשיב מידע בדבר מועדי מעצרם מתוכנים, נושא של שאלות מתוכנות בחקירות וכו'; והמשיב העביר את המידע להאה לחשודים ולמי שעמדו בפני מעצר – וכך גיס אותם קלוקחות ודרש מהם בתמורה תשלום כספי, שאותו חלק עם מלכה. לעיתים סיפק המשיב לקלוקחות מיידע כזב, במטרה לגרום להם לחשב שהצלחה למניע חקירה בעניינם. לא פעם ביצע המשיב הלבנתה הון בכיסי תמורה שקיבל שלא כדין.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות רבות של תיווך בשוד, לפי סעיף 295(א) ו- 295(ב) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); ניסיון תיווך בשוד, לפי סעיף 295(א) בצוות סעיף 25 לחוק; גילוי בהפרת חובה, לפי סעיף 117 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק; מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק; קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק; קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיף 411 לחוק; שבועת שקר, לפי סעיף 239 לחוק; מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק; הלבנת הון, לפי סעיפים 3(א) ו-4 לחוק אייסור הלבנת הון, התש"ס-2000; הכנסת פנקסי חשבונות כזבים במטרה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); השמתת הכנסתות מדווח, לפי סעיף 220(1) לפקודה; ועבירות מרמה, מרמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו (מ"ת 15-05-2015-28760). בהחלטה מיום 19.5.2015 קבע בית המשפט המחויז בירושלים (כבוד השופט כי מתקיימות במלוא עצמן עלילות של מסוכנות וחשש לשיבוש מהלכי חקירה, תוך שצווין כי מעשייהם של המשיב ושל מלכה מלמדים על תעוזה רבה ועל כך שאינם יראים מרשות האכיפה ומאיימת החוק; ועוד צוין כי התנהלותם "פגעת באופן חמור בסדרי שלטון ומשפט, ומקעקת יסודות איתנים שעה שהציבור סמור ובטוח כי אלה קיימים אצל רשות אכיפת החוק והמשפט". אשר לתשתיית הראייתית לכתב האישום - צוין בהחלטה כי בא כוח המשפט הסכים, לצורך הדין בבקשתם למעצר עד תום ההליכים בלבד, כי תשתיית צו אמנה קיימת. עם זאת, בית המשפט הורה על ערכית תסקיר מבחן לשם בחינת חלופת מעצר בעניינו של המשיב (להלן: הتفسיר). ואולם בהחלטה נוספת מיום 16.6.2015, שניתנה לאחר שהתקבל הتفسיר, קבע בית המשפט כי קיימ סיכון וחשש ממשי שבמקרה שישוחרר לחלופת מעצר, עלול המשיב לחזור ולבצע עבירות דומות או לשבש הליכי משפט. בית המשפט אף הדגיש בהחלטתו את "המסוכנות המיוחדת" כלשונו העולה מהמשיב – שלא פעם בעבר נקט בדרכי תחבולת ומרמה, על מנת לשכנע אנשים כי מתנהלת חקירה פלילית נגדם וכדי להוציא מהם כספים תמורת מידע מאותה חקירה. משכך, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו).

9.7.2015 המשיב הגיע לבית המשפט העליון ערר על ההחלטה לעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 4658/15), וביום נערר השופט י' עמית למבוקש והורה על המשיב בפיקוח אלקטוריוני (חלף מעצר מאחורי סוג ובריח). ברקע החלטה זו, כניסה לתקוף של חוק פיקוח אלקטוריוני על עצור ועל אסיר משוחרר על תנאי (תיקוני חוקיקה), התשע"ה-2014 שנוסף כסימן ג' לחוק המעצרים; וכן השינוי התפיסתי שהל בעקבות חוק זה – שלפיו עצור בפיקוח אלקטוריוני נחسب לעצור, ולא למי ששוחרר ממעצר בתנאים. בהתייחס לעילת המסוכנות, השופט עמיית הגיע לכלל מסקנה כי מעצרו של המשיב וחשיפת הפרשה שבה היה מעורב, הפחתה במידה רבה את המסוכנות הנשקפת ממנו עתה:

"בעקבות מעצרו המתווך של העורר (המשיב-ע'ב'), דומה כי נגזרו מחלפות ראשונות של העורר כעורך דין נשלה, מקור המידע היחיד שלו במשטרת (מלכה-ע'ב') עצה, נכון, הועמד לדין עמו וועונשו אמרו להיגדר בקרוב (לא נטען כי לעורר היו מקורות מידע נוספים במשטרת שהדילפו לו חומרם מסווגים). כבר במעצרו הראשון, ובמיוחד בעקבות מעצרו הנוכחי והגשת כתוב האישום, העורר נרצע אל עמוד הקלון הציבורי. גם בהנחה שהעורר עדין אוצר מידע זהה או אחר בראשו, קשה להניח כי ניתן לו למצוא ל��וחות למרכולתו. אף לא ניתן להעתלם מהסתיקור התקשורתי הנרחב שהפרשה זוכה לה, כך שהאפשרות המעשית כי העורר ישוב למעליו אם ישוחרר לחלופת מעצר, אינה סבירה במוחך".

אשר לחשש לשימוש הליני משפט מצידו של המשיב – נקבע כי ניתן להקנותו באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני וביצוף מפקחים וערביות. לנוכח האמור, ולאחר שהוסדר הצד הטכני של הפיקוח האלקטרוני, ביום 12.7.2015 הורה בית המשפט המחויזי בירושלים (כבוד השופט כ' מוסק) על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית חמותו, בפיקוח כל העת שלאה ושל מפקחים נוספים.

4. ביום 22.8.2016 עתר המשיב לבית המשפט המחויזי בירושלים לביטול מעצרו – לאחר ששחה לדבריו 71 ימים במעצר מאחרי סוגר ובריח, ו-410 ימים נוספים במעצר בפיקוח אלקטרוני. לטענתו של המשיב מעצרו הפרק לבלי חוקי, משתם מנין הימים להגשת בקשה להארצת מעצרו בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62(א) לחוק המעצרים, וכך לא הוגשנה. המחלוקת בין המשיב לבין המבוקשת נסבה בעיקר על אופן החישוב של תקופת מעצר "מעורבת", קרי: מעצר מאחרי סוגר ובריח ומעצר בפיקוח אלקטרוני. לגישת המשיב, שומה היה על המבוקשת לחשב את ימי המעצר על בסיס מפתח המרה של 2:1, לפיו יום מעצר מאחרי סוגר ובריח שקול לשני ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני; ואילו עמדת המבוקשת באותה היטה כי יום מעצר מאחרי סוגר ובריח שקול ליום מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט (כבוד השופט ע' כהן) ביקר את פרשנותו של המשיב להוראות חוק המעצרים, ובהחלטה מיום 26.8.2016 קבע כי מעצרו של המשיב אינו חוקי עוד והורה על ביטולו של הפיקוח האלקטרוני (יתר תנאים של מעצר בבית נותרו בעינם). המבוקשת הגישה לבית המשפט העליון עրר על החלטת השחרור מעצר, שנקבע כי ידוע בהרכב של שלושה שופטים (בש"פ 16/2016; להלן: הערר על השחרור מעצר); החלטתו של בית המשפט המחויזי המורה על ביטולו של הפיקוח אלקטרוני עוכבה עד להכרעה בערר (ראו החלטות השופט י' דנץיגר מיום 29.8.2016 ומיום 4.9.2016).

指出 כי בעת הדיון בערר על השחרור מעצר, סוגיות יחס ההמרה של ימי מעצר מעורב כבר הייתה תליה ועומדת בעניין אחר לפני הרכב של שלושה שופטים בבית משפט זה (בש"פ 16/2016 מдинת ישראל נ' טחימר; להלן: עניין טחימר). במצב דברים זה, נקבע כי עניינו של המשיב יוכרע לאחר שניתן פסק הדיון בעניין טחימר.

ביום 3.11.2016 ניתן פסק הדיון העיקרי בעניין טחימר – שבו נקבע בדעת רוב (השופטים נ' הנדל ו-צ' זילברטל וכן דעתו החולקת של השופט ח' מלצר), כי בכל הנוגע לשחרור או הארצת מעצר או העדר הכרעת דין, יום מעצר מאחרי סוגר ובריח שקול לשני ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני. כן נקבעה הוראת מעבר, שלפיה ממועד פסק הדיון יעמוד למבוקשת פרק זמן של חדש ימים שבמהלכו תוכל לפנות לבית משפט זה בבקשת להארכות מעצרים שעל פי חישוב זה הפכו לכואורה לבלי חוקים זה מכבר. בתום כך, ביום 7.11.2016 הגישה המבוקשת לבית המשפט העליון בקשה

ראשונה להערכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מעבר ל-18 חודשים, לפי סעיף 2(א) לחוק המעצרים (בש"פ 8619/16; להלן: הבקשה הראשונה להערכת מעצר).

בהמשך לפסק הדין בעניין טחימר, ביום 22.11.2016 ניתן פסק הדין בערר על שחרור המשיב ממעצר. באוטה החלטה קבענו (השופטים י' דנץיגר, נ' הנדל ואנוכי), כי אין לאבחן את עניינו של המשיב מן ההלכה שנקבעה בעניין טחימר בנוגע ליחס ההמרה של ימי מעצר מעורב. עם זאת, ולאחר שהבקשה הראשונה להערכת מעצרו של המשיב הוגשה בתוקף תקופת המעבר שנקבעה בעניין טחימר - הורינו על קבלת הערר, ועל הותרת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני עד להכרעה בבקשתו להערכת המעצר לגופה.

5. ביום 27.12.2016 הורה השופט ס' ג'ובראן על קבלת הבקשה הראשונה להערכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ב-90 ימים החל מיום 14.11.2016 או עד למתן פסק הדין בעניינו בבית המשפט המחוזי, לפי המוקדם. בהתייחס לעילית המעצר – גם השופט ס' ג'ובראן, כשופט י' עמיד לפניו, סבר כי החשש שהמשיב ישוב לבצע איזה מהעבירות המוחסנות לו אינו גדול; ובהתיחס לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, נאמר כי בנסיבות המקירה "נקודות האיזון שבין חירותו של הנאשם לבין החשש משיבוש הליכי המשפט שוכנת בחלופת המעצר שהוחלה בעניינו של המשיב – היא המעצר בפיקוח האלקטרוני" (שם, בפסקה 8).

בהתייחס לקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בבית המשפט המחוזי, צוין בהחלטה בבקשתו הראשונה להערכת מעצרו כי עסקין בתחום רחב היקף ומורכב; וכן כי נראה שבעתיד הקרוב עומד הדין להתקדם באופן ממשי, לנוכח קבועה מספר רב של מועדים לדיוון. וכךן המקום לציין כי כך אמם אירע: החל מיום 22.12.2016 מתנהלים בבית המשפט המחוזי דיוני הוכחות תכופים, בתדריות של פעמיים בשבוע. עד כה נערכו 14 דיוני הוכחות, שבהם הושלמה שמייעת עדויותיהם של שלושה עדוי תביעה, ושמייעת עדותם של מלכה – שהפרק גם הוא לעד מדינה – נמצא בעיצומה. לדברי המבקרת, עדויותיהם של שאר עדוי התביעה צפויות להיות קצרות יותר.

הבקשה שלפני להערכת מעצר בפיקוח אלקטרוני

6. כבר בפתח הדברים יאמր, כי הבקשה להערכת מעצרו שלפני הוגשה על ידי המבקרת תשעה ימים לאחר המועד שבו פקע זה מכבר תוקף מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, הוא יום 12.2.2017 כאמור בהחלטה בבקשתו הראשונה להערכת מעצרו. לדברי המבקרת, האיחור בהגשת הבקשה נובע מתקלה, שעליה היא מצרה מאוד; ואולם לצד קבלת אחריות מלאה על האיחור, לעומת זאת של המבקרת אין מנוס מהארכה נוספת של מעצרו של המשיב. קר, בשל המסתכנות הרבה והחישש לשיבוש הליכי משפט, שעל פי הנטען עדין נשקפים מן המשיב ונלמדים מתוך אופין של העבירות החמורה שביצע – המשלבות תחוכם, שיטתיות, וחוסר מוחלט של מORA מפני החוק. ועוד נטען כי גם בחולף הזמן מעת מעצרו של המשיב ועד היום, יכולותיו המיניפוליטיביות של המשיב לא פחתו, כמו גם האינטרס שלו להימלט מימי הדין עמו, ולכן בפיקוח אלקטרוני עודנו נחשיך וחווינו. בהתייחס לקצב התקדמותו של ההליך העיקרי – המבקרת מצינית כי המשיב מושתק מლטען להתמכחות ההליכים בעניינו, וזאת בניסיונות שבחן בית המשפט המחוזי נערר לבקשתו לדוחית מועד הhocחות בתיק, לצורך החלפת צגונו.

המשיב טוען כי לא נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בהינתן שהקשר הפסול היחיד של המשיב עם מי מאנשי מערכת אכיפת החוק היה עם מלכה, ואין לו עוד אפשרות לנצל קשר זה לרעה באשר מלכה מצוי במסר. כן מודגש כי המשיב אינו עוסק עוד בעריכת דין, וזמננו מוקדש לניהול הגנתו במשפט ההוכחות; וכן שמשפחתו ומרכז חייו בישראל, והוא כבר טס לחו"ל וחזר בין המעיצרים, כך שלא נשקפת ממנו סכנת הימלטות מהדין. עוד מוסיף המשיב ומדגיש את התקלות שנפלו בפרקליות ביחס להגשת בקשה להערכת מעצרו, וטעון כי יש ליתן לכך נפקות ממשית על מנת "לעקור אותן מהשורש". המשיב אינו טוען לעניין התמשכות ההלילים, בלשון בא-כחוז: "גם כי התחייבו וגם כי אנו סבורים שהוא הדבר הקרייטי הוא עניין המסוכנות".

דין והכרעה

7. לאחר שיעינתי בבקשתה על נספחה ושמעתה את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל;
ואפרט.

המשיב היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני באופן בלתי-חוקי במשך 9 ימים טרם שהמבקש הגישה את הבקשה דין. מדובר לא רק באירוע חמור שלשלצמו - יש לקוות שהניע הליך הפיקת לוחים בפרקליות - אלא גם צה שיש לו משקל בגדיר החלטה על הארכת מעצר. לא ניתן להסכים עם מצב זה, שבו אדם נתון במעצר בהעדרו של צו מעצר שניית صحيح, והדברים חזרו ונשנו בפסקתו של בית משפט זה:

"בית משפט זה התייחס כבר פעמים רבות לחשיבות שבבקפה על כל תו ותג מהוראות החוק, כעסקין בשלילת חירותו של אדם; ודאי וודאי שיש לקחים הקפה יתרה משענינו באדם המוחזק כחף מפשע, ושאשמתו טרם נתבררה בפני בית המשפט. בהקשרים אלה נפסק כך: 'כבר חזרנו ואמרנו לא אחת, כי בנושא חירותו של חדש או נאשם בעבירה, יש להקפיד על הוראות החוק כלשונן וכתכליתן' (דברי הנשיא, ד' בינייש, ב-בש"פ 9997/07 גיאORGDEZA נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.12.2007)). ואכן, מדינה דמוקרטית, שלטון החוק זכויות האדם עומדים בבסיסה, איןנה יכולה לסבול מצב שבו אדם נעצר ונכלא ללא הצדקה חוקית, ובHUDR החלטה מתאימה מצד הגורם המוסמך לתاتها". (בש"פ 8588/12 מדינת ישראל נ' זרבائيلוב, בפסקה 14 (29.11.2012)).

עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שהפגיעה שנגרמת כתוצאה ממעצר בלתי חוקי בפיקוח אלקטרוני, היא פחותה מן הפגיעה הנגרמת כתוצאה ממעצר בלתי חוקי מאחריו סוג ובריח; והדברים ברורים. מכל מקום, הודגש בפסקה כי אין משמעות הדבר שיתר השיקולים הצריכים לעניין הארכת מעצר מתאימים כלל היו כתוצאה מן המעצר הלא חוקי. יפים לעניין זה דברי השופט ע' פוגלם: "עצם העובדה שאדם היה נתון במעצר בלתי חוקי – גם שיש בה כדי להשפיע על ההחלטה אם לשוב ולהורות על מעצרו של אותו אדם – אינה מהווה שיקול ייחודי ומכריע בהחלטה אם להיעתר לבקשת המעצר המוגשת, ובית המשפט אינו רשאי להתעלם מן השיקולים האחרים העומדים בסיסוד הבקשה למעצרו של הנאשם" (בש"פ 1219/12 אלקרץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (14.2.2012); וראו גם בש"פ 6100/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (17.11.2013)). כידוע, בהחלטה בבקשתה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים,

שומה על בית המשפט לאZN בין זכותו של הנאשם לחירות על רקע חזקת החפות העומדת לו, מחד גיסא; לבין בטעונו ושלומו של הציבור והבטחת הליך שיפוטי תקין, מאידך גיסא. בתוך כך, כפי שנקבע בבקשתה הראשונה להארכת מעצר (בפסקה 8), "על בית המשפט לשקל שיקולי חלוף הזמן מאז הושם הנאשם במעצר, קצב התנהלות ההליכים בתיק העיקרי, החשש משיבוש הליכי משפט ומידת המسوוכנות הנשקפת מהמשיב".

8. בעניינו, מכלול השיקולים מורה כי לא ניתן לעת זהו לשחרר את הנאשם מן המעצר בפיקוח אלקטרוני שבו הוא נתון. כך בעיקר משום טיבם וטבעם של המעשים המזוהים למשיב, ובهم מגוון רחב של פעולות שעוניין בשיבוש הליכי חקירה ומשפט, תוך פגיעה ממשמעות התקינה של רשות אכיפת החוק. באישומים מעין אלה גלויים הן מסוכנות והן חשש משיבוש הליכי משפט, וביתר שאת בהיותם מאופיינים ברמה גבוהה של תחוכם ותועזה מצדיהם של הנאשם (ראו למשל, הבקשה הראשונה להארכת מעצר, בפסקה 8; בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, בפסקה 15 (2.11.2014)). קשריו של הנאשם עם מלכה אמונה נזקקו עקב חשיפת הפרשה – ואולם המיניפולטיביות והעדר כל אימה מפני הדיון, שאפיינו את מעשיו, מובילים למסקנה שלפיה גם כוים אין לצפות את מהלכו של הנאשם. זו גם הייתה התרשםותו המקצועית של שירות המבחן, שציין בתסוקיר כי קיים סיכון להישנות התנהלות מניפולטיבית או אינטרסנטית מצדינו של הנאשם – ובכלל זה סיכון לשיבוש הליכי משפט ואי עמידה בתנאי שחרורו. בנסיבות אלה, חרף מורת הרוח מהתנהלותה של המבקרת בכל הנוגע להארכת המעצר, המצב הוא שלא ניתן בשלב זה לבטל את הפיקוח האלקטרוני שבו נתון הנאשם. מה גם שהליך ההוכחות בתיק העיקרי מתקדם באופן משבע רצון, אף לעמדתו של הנאשם עצמו; וניתן לקוות, בשים לב למורכבותו של ההליך, שההתוצאות שחלה בו תימשך גם בתקופה הקרובה, ותקרב לקרויה הכרעה.

9. התוצאה היא שהבקשה מתקבלת. מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני מוארך ב-90 ימים החל מיום 12.2.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו ב-ת"פ 15-05-28759 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' באדר התשע"ז (27.2.2017).

שופט